

en yderligere Standsning af Byggeriet. Der er overhovedet for Tiden saa uendelig lidt Byggeri, at der neppe vil ske nogen nævneværdig Standsning som Følge af dette Lovforslag. Det er slet ikke heller paakrævet, eftersom Lovforslaget jo netop indeholder Bestemmelser, hvorved der, naar Omkostningerne kan dokumenteres, sikres nyopførte Ejendomme den Leje, der er nødvendig for at forrente dem. Der er altsaa ingen som helst Nødvendighed for at standse Byggeriet, men det er jo muligt, at dette Lovforslags Gennemførelse kan blive et yderligere Paaskud til det, man hele Tiden har søgt et Paaskud til: at fremkalde yderligere Bolignød. Men skulde det endelig vise sig, er der ud fra mit Synspunkt ingen større Ulykke deri, for der er jo ikke det mindste i Vejen for, at Stat og Kommune kan bygge Huse ogsaa til Beboelsesbrug; lige saa godt som de bygger Huse til Fanger, Skolebørn og i mange andre Øjemed, lige saa godt kan de selvfølgelig bygge Beboeshuse og indkassere deres Leje, ligesom private Husejere gør det, saa vilde vi være ude over Vanskelighederne. Det vilde, synes jeg, være den rimeligste Vej at gaa, men deri venter jeg jo ikke, at det ærede Medlem vil samstemme med mig.

Wulff: Til det ærede Medlem (Stau-ning), som nu forlod Talerstolen, skal jeg kun gøre et Par enkelte Bemærkninger. I Anledning af, hvad det ærede Medlem udtalte om Kaptajn Jurckmann, skal jeg kun sige, at jeg gerne lader de to beholde hinanden. Efter hvad det ærede Medlem oplyste, vil de kunne komme udmærket godt ud af det med hinanden, og jeg skal, som sagt, gerne overlade dem til hinandens gensidige Fornøjelse. Den eneste Bemærkning til, jeg skal gøre til det ærede Medlem, skal være i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om, at jeg, da jeg læste noget op af en Protest fra Fællesorganisationen af Grundejerforeninger, havde undladt at læse noget, som jeg burde læse. Forholdet er imidlertid det, at det ærede Medlem læste op af en Skrivelse fra Marts Maaned, der staar trykt i Lovforslagets Bilag, medens jeg læste op af en Skrivelse, dateret den 13. April, som jeg har modtaget i Dag, og der er derfor ikke nogen Fortsættelse, som jeg har undladt at oplæse. Det ærede Medlem ankede i denne Forbindelse over, at Fællesorganisationen af Grundejerforeninger mener, at det naturlige er, at Forholdet vedbliver at være, som det er nu, nemlig at

Lejen beror paa en Aftale mellem Ejer og Lejer. Men deri er der efter min Opfattelse ikke noget forbavsende. Det er ganske rimeligt, at dette Forhold bliver ved med at være saadan, lige til det bliver misbrukt, og jeg erklærede paa egne og mit Partis Vegne, at hvis det blev misbrukt, var vi villige til at skride ind, men heller ikke før.

Jeg ønsker saa at gøre nogle enkelte Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister. Indenrigsministeren lagde aabenbart en vis Vægt paa, at vi fulgte Norges Eksempel. Jeg skal dertil sige, at jeg har den største Sympati for Norge og vil meget gerne følge Norges Eksempel, hvor det lader sig gøre; men saa vil jeg ogsaa have, at vi følger Norge, ikke blot, naar det indlader sig paa maaske forhastede radikale Lovgivningsforanstaltninger, men ogsaa paa andre Omraader, hvor jeg er mere fornøjet med det, f. Eks. Forsvarsomraadet, Toldlovgivningsomraadet og lignende. Og hvis jeg hørte den højtærede Minister anbefale os at følge Norges Eksempel, fordi det bør følges overalt, ogsaa paa Omraader som disse, vilde jeg være gladere for hans Sympati for Norge end nu, da hans Sympati kun gaar i en bestemt Retning.

Den højtærede Minister mente, at der forelaa en hel Række Huslejestigninger. Jeg tvivler ikke det mindste om, at der foreligger saadanne; det er en ganske naturlig Følge af, at Huslejen i den Periode, jeg hentydede til før, Bankkrisens Periode, var kommet langt ned under det normale med det Resultat, at Lejlighederne stod ledige og Husejerne gik til Tiggerstaven fra deres Ejendomme. Derefter er Huslejen steget igen; men om den er steget paa Grund af Krigsforholdene, derpaa har den højtærede Minister i det mindste ingen Beviser leveret. Ganske vist fortalte det ærede Medlem fra Fakse (Stau-ning), at der i „Social-Demokraten“ fandtes et saadant Bevismateriale; jeg kender det imidlertid ikke, og jeg ved ikke, om det er et paalideligt Materiale. Men den højtærede Minister har til sin Raadighed Statens statistiske Departement, og jeg erkender fuldt ud, at den højtærede Ministers Forslag og Foredrag paa mange af disse Omraader plejer at være grundige og vel forberedte, saa jeg er overbevist om, at hvis den højtærede Minister havde haft statistiske Oplysninger eller havde kunnet fremskaffe fra Statistisk Departement Oplysninger, der kunde have motiveret dette Forslag, saa havde han gjort det; men det har den